

‘ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ’

ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΜΗΤΡΕΝΤΣΕ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ 2005

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΕΜΠΕΡΙΕΧΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ

Το Κρυφό Σχολείο προκηρύσσεται ως ένα διαδραστικό μοντάζ καλλιτεχνικών έργων εμπνευσμένο από την Ελληνική ιστορική παράδοση και αποδέχεται την αξιοπιστία των ιστορικών καταθέσεων. Η Ελληνίδα καλλιτέχνης Χριστίνα Μήτρεντσε ανταποκρίθηκε σε αυτό το θέμα και δημιούργησε μια ατομική έκθεση συγκεκριμένη για τον χώρο ενός καταφύγιου του 2ου παγκοσμίου πολέμου αμέσως μετά την τρομοκρατική επίθεση στο Λονδίνο τον Αύγουστο του 2005.

Σύμφωνα με την γνωστή ιστορική περιγραφή του Κρυφού Σχολείου, ο Ελληνικός πληθυσμός εξαιτίας της στέρησής του από το δικαίωμα στη μόρφωση, κατά τη διάρκεια της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, οργάνωνε μικρά υπόγεια σχολεία σε εκκλησίες, μοναστήρια ή άλλους μυστικούς τόπους κατά τη διάρκεια της νύχτας. Η σχέση της εκπαίδευσης, της πολιτισμικής αναγέννησης και της πολιτικής απελευθέρωσης ήταν ζωτικής σημασίας για την Ελληνική ιδεολογία και τον Ελληνικό Διαφωτισμό. Αυτό επίσης φαίνεται ότι εξακολουθεί να αφορά μέρος των κοινωνιών του δυτικού πολιτισμού.

Το έργο της Χ. Μήτρεντσε, σε πρώτο επίπεδο, ξεσκεπάζει την συναισθηματική φόρτιση και την ατμόσφαιρα της μυστικής δράσης, μέσα στην οποία ο ‘άστεγος’ πληθυσμός βρίσκει εκπαιδευτικό, πολιτιστικό και πνευματικό καταφύγιο. Ο συλλογικός αυτός χώρος, εμφανίζεται στους θεατές /πληθυσμό, με την μορφή της συλλογικής σχέσης των τόπων. Περιγράφει την ετερόκλητη σχέση μεταξύ της βιβλιοθήκης, του αρχείου, της πινακοθήκης, του μουσείου και του ερευνητικού ιδρύματος, εντοπίζοντας τα στοιχεία της συλλογής σε έναν μή-ιεραρχικό τρόπο έκθεσής τους και χωρίς στυλιστικό διαχωρισμό. Αυτή η πράξη διερωτά τη διαδικασία της παρατήρησης, της συλλογής, της καταγραφής και της παρουσίας (με την έννοια του πως όλα αυτά τα στοιχεία διακινούνται σε έναν αριθμό ιδρυμάτων όπως το σχολείο, η βιβλιοθήκη, η εκκλησία, η ακαδημία, η γκαλερί και το μουσείο).

Η παρουσίαση περιέχει σχέδια, γλυπτά, φωτογραφία, εγκαταστάσεις και ήχο τα οποία αυτοπροσωποποιούνται από την καλλιτέχνη μέσα στο εργαστήριο της καθημερινότητας, προκαλώντας τον διαξιφισμό της Επιστημονικής και της Μουσειολογικής αφήγησης. Όλα αυτά τα αλληλοεξαρτώμενα κομμάτια, φτιαγμένα από καθημερινά υλικά, είναι σε εξαιρετική ισορροπία μεταξύ τους παρουσιασμένα σε επιτοίχιες χειροποίητες πινακοθήκες ως μια ολιστική κατασκευή/εγκατάσταση.

Μέσα από μια συνεχή αναφορά στην έννοια της μεταφορική σημασίας των αντικειμένων -που χρησιμοποιείται για να καθορίσει την κοινοποίηση της φύσης στην καθημερινή ζωή,- η εργασία της Χ. Μήτρεντσε προτείνει την ανακατασκευή του εννοιολογικού μας μηχανισμού. Με το να επαναπροσδιορίζει το περιεχόμενο ομαδικών αντικειμένων και με το να αναπαράγει εικόνες βιβλίων, διαταράσσει την συμβατική τους ερμηνεία, προτείνοντας ποιητικά σύνολα, που κυμαίνονται από το προσωπικό μέχρι το συμπαντικό περιβάλλον.

Bern Roche Farrelly (γκαλερίστας/καλλιτέχνης) reception space.org